

КОНВЕНЦІЯ

між Україною і Ліванською Республікою про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 22.04.2002 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 19.06.2003 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 06.09.2003 р.

Україна і Ліванська Республіка,

підтверджуючи своє прагнення розвивати та зміцнювати взаємні економічні стосунки і укладаючи Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на капітал,

домовилися про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція буде застосовуватися до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і на капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її територіально-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і на капітал вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу, із загальної суми капіталу або з елементів доходу або капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати та інші подібні винагороди, так само як податки на приріст капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, є:

а) у Лівані:

(i) податок на прибуток осіб виробничих, комерційних і некомерційних професій;

(ii) податок на платню, заробітну плату і пенсії;

(iii) податок на доход від рухомого капіталу;

(iv) податок на побудоване майно

(надалі - "ліванський податок");

б) в Україні:

(і) податок на прибуток підприємств; і

(іі) податок на доходи громадян

(надалі - "український податок").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які справляються після дати підписання цієї Конвенції в доповнення або замість існуючих податків, згаданих у пункті 3. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їх законодавствах щодо оподаткування протягом прийняттого періоду часу після таких змін.

5. Положення цієї Конвенції не поширюються на штрафи та пеню, сплачені за порушення податкових законодавств Договірних Держав.

СТАТТЯ 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

а) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Ліван або Україну;

б) термін "Ліван" означає територію Ліванської Республіки, включаючи її територіальні води так само як її виключну економічну зону, в межах яких Ліван здійснює суверенітет, суверенні права і юрисдикцію відповідно до свого внутрішнього законодавства і міжнародного права стосовно експлуатації і розвідки природних, біологічних і мінеральних ресурсів морських вод, морського дна і підґрунтя цих вод;

с) термін "Україна" при використанні у географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватися права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

д) термін "податок" означає ліванський або український податок відповідно до контексту;

е) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання юридичних осіб, заснованих у кожній з Договірних Держав;

ф) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

г) термін "підприємство" застосовується до проведення будь-якого виду підприємницької діяльності;

h) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

і) термін "національна особа" означає:

(i) стосовно Лівану будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Лівану та будь-яку юридичну особу, об'єднання осіб та будь-яку іншу організацію, що одержують свій статус як такий за законодавством Лівану;

(ii) стосовно України

aa) фізичну особу, яка має громадянство України,

bb) усі юридичні особи, товариства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

j) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, повітряним судном або автомобільним транспортом, що експлуатується підприємством, фактичний керівний орган якого розташований у Договірній Державі, крім випадків, коли такі перевезення здійснюються виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

k) термін "компетентний орган" означає:

(i) стосовно Лівану - Міністра фінансів або його повноважного представника,

(ii) стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника;

l) термін "підприємницька діяльність" включає надання професійних послуг та іншу діяльність незалежного характеру;

m) термін "професійні послуги" включає головним чином незалежну наукову, літературну, артистичну, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

2. При застосуванні положень цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений в ній, має, якщо з контексту не випливає інше, те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає у ній оподаткуванню на підставі місця проживання, місця перебування, місцезнаходження керівного органу або будь-якого іншого подібного критерію. Цей термін, однак, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі тільки стосовно доходів із джерел у цій Державі або капіталу, розташованого у ній.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тієї Держави, у якій вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де така фізична особа має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Держава, у якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена, або якщо вона не має постійного житла у жодній Державі, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

д) якщо вона є національною особою обох Держав або не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

а) місце управління;

б) відділення;

с) контору;

д) фабрику;

е) майстерню;

ф) ферму або будь-які сільськогосподарські угіддя;

г) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

h) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку або розробки природних ресурсів;

і) склад або іншу споруду, що використовується як торговельна точка.

3. Термін "постійне представництво" також включає будівельний майданчик, монтажний, складальний чи установочний об'єкт, або будь-яку контрольну діяльність, пов'язану з ними, якщо тільки такий майданчик, об'єкт або діяльність триває протягом періоду більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

а) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

б) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

с) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до e) цього пункту, за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа - інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 7 - діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, або не має такого повноваження, але звичайно утримує у цій Державі запас товарів або виробів, що належать підприємству, з якого особа здійснює продаж таких товарів чи виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Незважаючи на попередні положення цієї статті, страхова компанія Договірної Держави, за виключенням перестрахування, вважається такою, що має постійне представництво у другій Договірній Державі, якщо вона збирає страхові премії на території цієї другої Держави або вона страхує ризики у ній через особу, іншу ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться у пункті 7.

7. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво у Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

8. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів, морські і повітряні судна, човни, залізничний і автомобільний транспорт не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо це підприємство не здійснює підприємницької діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватися у другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву зараховується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або аналогічних умов і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей підприємницької діяльності постійного представництва, включаючи управлінські та загально-адміністративні витрати, понесені таким чином як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і у будь-якому іншому місці.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва на підставі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою. Обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результат буде відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на підставі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення тих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки від експлуатації морських, повітряних суден і автомобільного транспорту у міжнародних перевезеннях будуть оподатковуватися тільки у Договірній Державі, де розміщений фактичний керівний орган підприємства.

2. Якщо фактичний керівний орган морської судноплавної компанії розташований на борту морського судна, тоді вважається, що він розташований у Договірній Державі, у якій знаходиться

порт приписки морського судна, за відсутності такого порту - у Договірній Державі, у якій власник судна є резидентом.

3. Положення пункту 1 повинні застосовуватися також до прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У разі, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави,

або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватися у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник дивідендів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (на відміну від товариства), яка володіє принаймні 20 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди; або

б) 15 відсотків від загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють порядок застосування таких обмежень.

Цей пункт не стосується оподаткування компанії стосовно прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні у цій статті означає дохід від акцій, від користування акціями або користування правами, акцій гірничодобувної промисловості, акцій засновників чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, також як дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Договірної Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва. В такому випадку застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва, розташованого у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутків або доходу, що утворюються у цій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватися у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник процентів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, підлягають звільненню від оподаткування у цій Державі, якщо фактичним власником процентів є Уряд другої Договірної Держави, її місцевий орган влади або адміністративно-територіальний підрозділ, або будь-яке агентство чи банк або установа цієї другої Держави, її місцевий орган влади або адміністративно-територіальний підрозділ або проценти сплачуються стосовно позики, зробленої резидентом цієї другої Договірної Держави, гарантованої, застрахованої або прямо чи непрямо профінансованої фінансовою установою, яка повністю належить Уряду цієї другої Договірної Держави.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових вимог, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафи за несвоєчасні платежі не вважаються процентами для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, у якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво, і боргова вимога на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва. У такому випадку застосовується стаття 7 цієї Конвенції.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є ця особа резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з яким виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму яка була б погоджена між платником та фактичним власником процентів при відсутності зазначених відносин положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної договірної сторони з належним врахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть бути оподатковані в цій іншій Державі.

2. Однак, ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Термін роялті при використанні статті 2 означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, фільми та плівки для радіомовлення чи телебачення громадського віщання за допомогою супутникового, кабельного, оптичного зв'язку або подібних технологій, будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, комерційну та технологічну таємницю або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, у якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, місцевий орган влади, адміністративно-територіальний підрозділ або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є ця особа резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з яким виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення чи передачі прав стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статі шляхом цього створення або передачі.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування капіталу

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують свою вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або

б) паїв у партнерстві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого у другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище,

можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину підприємницького майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, що включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством), можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

4. Доходи підприємства Договірної Держави від відчужування морських і повітряних суден, а також автомобільного транспорту, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації такого транспорту, оподатковуються тільки в цій Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у попередніх пунктах цієї статті, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Доходи від роботи за наймом

1. З урахуванням положень статей 15, 17, 18, 19 і 20 заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, отримана винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, що починається або закінчується у відповідному календарному році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

в) витрати по сплаті винагород не несе постійне представництво, яке наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського, повітряного судна та автомобільному транспорті, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях оподатковується тільки у тій Договірній Державі, у якій розміщений фактичний керівний орган підприємства.

СТАТТЯ 15

Гонорари директорів

Гонорари директорів та інші аналогічні винагороди, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 16

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 7 і 14, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7 і 14, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход від діяльності, про яку йдеться у пункті 1, одержаний у межах угоди між урядами Договірних Держав про культурний або спортивний обмін, що проводиться з метою іншою, ніж отримання прибутку, буде звільнений від оподаткування у Договірній Державі, у якій ця діяльність здійснюється.

СТАТТЯ 17

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 18 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави як компенсація за минулу роботу за наймом, підлягають оподаткуванню тільки у цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за законодавством Договірної Держави про соціальне забезпечення, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 18

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою, місцевим органом влади або її адміністративно-територіальним підрозділом будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або місцевого органу влади, або адміністративно-територіального підрозділу оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або місцевим органом влади, або її адміністративно-територіальним підрозділом, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або місцевого органу влади, або адміністративно-територіального підрозділу оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 14, 15, 16 і 17 застосовуються до винагород та пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або місцевим органом влади, або адміністративно-територіальним підрозділом.

СТАТТЯ 19

Студенти і стажувальники

1. Резидент Договірної Держави, який тимчасово перебуває у другій Договірній Державі як студент або стажувальник з метою одержання технічної або економічної освіти або професійного стажування, звільняється від оподаткування у другій Державі стосовно платежів, що одержуються за межами цієї другої Держави для цілей його проживання, одержання освіти або стажування або стипендій для продовження його освіти протягом періоду, що триває 7 років.

2. Винагорода, що сплачується студенту або стажувальнику, залежно від випадку, за надані послуги у другій Державі, звільняється від оподаткування у цій другій Державі протягом 2 років за умови, що надання таких послуг пов'язані з його освітою, проживанням або стажуванням, і що ця винагорода не перевищує заробітну плату, платню або інші види винагород, що надаються іншим найнятим працівникам на цьому ж підприємстві за аналогічних умов.

СТАТТЯ 20

Викладачі, професори та дослідники

1. Фізична особа, яка є або була резидентом Договірної Держави безпосередньо перед візитом до другої Договірної Держави і яка на запрошення будь-якого університету, коледжу, школи або іншого подібного неприбуткового освітнього закладу, визнаного Урядом цієї другої Договірної Держави, яка перебуває у цій другій Договірній Державі протягом періоду, що не перевищує два роки з дати її першого прибуття у цю другу Договірну Державу виключно з метою викладання та/або проведення дослідних робіт у таких освітніх закладах звільняється від оподаткування у цій другій Договірній Державі по винагороді за викладання або проведення дослідних робіт.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходу від дослідних робіт, якщо такі роботи виконуються не в суспільних інтересах, а для особистої вигоди певної особи або певних осіб.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави де б вони не виникали, про які не йдеться в попередніх статтях цієї Конвенції будуть оподатковуватися тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначено у пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

СТАТТЯ 22

Оподаткування капіталу

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у пункті 2 в статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і яке розташоване у другій Договірній Державі, може оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною підприємницького майна постійного представництва підприємства однієї Договірної Держави в іншій Договірній Державі може оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

3. Капітал, представлений морськими, повітряними суднами і автомобільним транспортом, що експлуатується підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією таких видів транспортних засобів, оподатковується у Договірній Державі, у якій розміщений фактичний керівний орган підприємства.

4. Всі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

1. У випадку Лівану подвійне оподаткування усувається таким чином:

Якщо резидент Лівану отримує доход або види доходу, про які йдеться у статтях 10, 11 і 12, або прибутки, доходи від відчужування капіталу або володіє капіталом, які відповідно до законодавства України і згідно з цією Конвенцією можуть оподатковуватися в Україні, Ліван буде робити знижку у вигляді кредиту проти свого податку стосовно таких доходу, видів доходів, прибутків, доходів від відчужування капіталу або капіталу, на суму, що дорівнює податку, сплаченому в Україні.

Сума кредиту, однак, не повинна перевищувати тієї частини податку на доход або види доходу, прибутки, доходи від відчужування капіталу або на капітал, підрахованого до надання вирахування відповідно до податкового законодавства та нормативних актів Лівану.

2. У випадку України подвійне оподаткування усувається таким чином:

З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на податок, сплачуваний за законодавством Лівану і відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або капіталу із джерел у Лівані буде робитись знижка у вигляді кредиту проти українського податку, що обчислюється стосовно тих самих прибутків, доходу або капіталу стосовно яких обчислюється ліванський податок.

Такі вирахування, однак, не повинні перевищувати тієї частини податку на доход або податку на капітал, підрахованого до надання вирахування, яка відноситься, залежно від обставин, до доходу або капіталу, що може оподатковуватися в цій другій Договірній Державі.

3. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції одержуваний доход або капітал, яким володіє резидент, звільнено від податку у цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або капіталу цього резидента, що залишилася, взяти до уваги звільнений доход або капітал.

4. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибутки, доходи або доходи від відчужування капіталу, якими володіє резидент і які можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі відповідно до положень цієї Конвенції, вважаються такими, що виникли із джерел у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема, з точки зору резиденції. Це положення, незважаючи на положення статті 1, також застосовується до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї Держави за тих же обставин.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не повинно тлумачитися, як зобов'язання Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні пільги, звільнення та знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства повинні обчислюватися за таких же умов, за яких вони б сплачувалися резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, підлягати вирахуванню за тих же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2, застосовуються до податків будь-якого роду і виду.

СТАТТЯ 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, ця особа може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24 цієї Конвенції, тієї Договірної Держави, національною особою якої особа є. Справа повинна бути подана протягом двох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не зможе дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватися незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони можуть також консультуватись один з одним для уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. Якщо для досягнення згоди доцільно буде організувати усний обмін думками, то такий обмін може відбутися в рамках засідання спільної комісії у складі представників компетентних органів Договірних Держав.

СТАТТЯ 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств стосовно податків будь-якого виду та властивості, що справляються Договірними Державами або їх місцевими органами, чи адміністративно-територіальними підрозділами тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, для попередження шахрайства і полегшення застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 і 2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде вважатися конфіденційною і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), що пов'язані з нарахуванням або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, згаданих у першому реченні. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або при прийнятті судових рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитися як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів або адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або у ході звичайного управління у цій або другій Договірній Державі;

в) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої могло б зашкодити громадському порядку.

СТАТТЯ 27

Члени дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо у цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних представництв або консульських установ, наданих за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 28

Набуття чинності

1. Конвенція повинна бути ратифікована і набуде чинності на 30 день після дати одержання останнього повідомлення про завершення обома Державами необхідних відповідно до внутрішнього законодавства кожної з Держав процедури набуття чинності цією Конвенцією. Положення цієї Конвенції будуть застосовуватися для обох Договірних Держав:

а) стосовно податків, утриманих у джерела щодо доходу, отримуваного з або після першого січня календарного року, наступного роком, у якому Конвенція набула чинності; та

б) стосовно інших податків на прибуток, доходи і капітал, що отримуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Конвенція набула чинності.

СТАТТЯ 29

Завершення чинності

1. Ця Конвенція буде залишатися чинною на невизначений термін.

2. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали письмового повідомлення про припинення дії на або до тридцятого дня червня місяця будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня набуття чинності Конвенцією. У такому випадку чинність Конвенції буде припинено для обох Договірних Держав:

а) стосовно податків, утриманих у джерела щодо доходу, отримуваного з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було подано таке повідомлення; та

б) стосовно інших податків на прибуток, доходи і капітал, що отримуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було подано таке повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у двох примірниках у м. Бейрут 22 квітня 2002 року українською, арабською та англійською мовами, всі тексти є автентичні. У разі розходжень у тлумаченні перевагу має текст, викладений англійською мовою.

За Україну

За Ліванську Республіку

ПРОТОКОЛ

Під час підписання Конвенції між Україною і Ліванською Республікою про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал ті, що нижче підписалися, домовились про те, що викладені нижче положення повинні становити невід'ємну частину Конвенції:

(1) До статті 2 пункту 3 (b)

Якщо Україна стягуватиме податок з нерухомого майна, вважатиметься, що цей податок підпадає під визначений Конвенцією "український податок".

(2) До статті 5 пункту 4 (b)

Під "поставкою" розуміється поставка товарів за межі країни, у якій такі товари існують.

Вчинено у двох примірниках у м. Бейрут 22 квітня 2002 року українською, арабською та англійською мовами, всі тексти є автентичні. У разі розходжень у тлумаченні перевагу має текст, викладений англійською мовою.

За Україну

За Ліванську Республіку